

Zn. SPR-1218/12-10

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 2. května 2012 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: hlavní město Praha, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1, IČ: 00064581, v souvislosti s vyřizováním žádosti o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, tím, že jako správce osobních údajů nezabezpečil, aby od 3. února 2012 nebyl na jeho elektronické úřední desce, na internetové adrese ... ze dne 24. listopadu 2011, který obsahuje odpověď na žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb. a jehož přílohou je rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů zn. SPR-5205/11-17 ze dne 2. listopadu 2011, obsahující také osobní údaje 22 žadatelů o informace v rozsahu příjmení, příp. jméno a akademické tituly, ve spojení s informací o tom, že jde o žadatele o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb. nebo osobu, s níž vyřízení příslušné žádosti souviselo,

porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení, či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., neboť nepřijal nebo neprovedl opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů,

za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 5.000 Kč
(slovy pět tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 3754-5825001/0710, variabilní symbol IČ účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno příkazem Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) zn. SPR-1218/12-6 ze dne 22. března 2012, který byl účastníku řízení, hlavnímu městu Praze, doručen dne 22. března 2012. Podkladem pro vydání příkazu byl podnět, který je součástí spisového materiálu tohoto správního řízení. Dne 30. března 2012 byl Úřadu doručen odpor účastníka řízení proti uvedenému příkazu. V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu byl podaným odporem příkaz zrušen a správní orgán pokračoval ve správním řízení.

Ze spisového materiálu vyplývá a vlastním šetřením dne 10. února 2012 správní orgán zjistil, že na veřejně přístupné internetové doméně hlavního města Prahy <http://www.praha.eu>, na úřední desce účastníka řízení, na internetové adrese ..., je zveřejněn dokument č.j. MHMP 1108228/2011 ze dne 24. listopadu 2011, který obsahuje odpověď na žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb. a jehož přílohou je rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů zn. SPR-5205/11-17 ze dne 2. listopadu 2011 (dále také „rozhodnutí Úřadu“), obsahující také osobní údaje 22 žadatelů o informace v rozsahu příjmení, příp. jméno a akademické tituly, ve spojení s informací o tom, že jde o žadatele o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb. nebo osobu, s níž vyřízení příslušné žádosti souviselo.

K předmětu řízení se jeho účastník vyjádřil v podaném odporu č.j. S-MHMP 1108228/2011 ze dne 29. března 2012, tak, že dne 15. listopadu 2011 mu byla doručena žádost ... o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., a to o sdělení, kdy účastník řízení obdržel rozhodnutí Úřadu, dále žádost o jeho kopii, sdělení, kdy a jaká opatření byla účastníkem řízení přijata k nápravě, a kopie účastníkem řízení v této záležitosti vydaných opatření. Účastník řízení jako povinný subjekt vyřídil poskytnutí informace dopisem č.j. MHMP 1108228/2011 dne 24. listopadu 2011, a to sdělením, že rozhodnutí Úřadu bylo povinnému subjektu doručeno prostřednictvím datové schránky dne 2. listopadu 2011, dále zasláním rozhodnutí Úřadu v omezeném rozsahu s tím, že žadateli bylo sděleno, že rozhodnutí se týká nejen povinného subjektu, ale i městské části Praha 4 a městské části Praha 10, a že v souladu s § 2 odst. 1 č. 106/1999 Sb., podle kterého povinné subjekty mají povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, byly v zasláném rozhodnutí „znečitelněny“ části týkající se působnosti městské části Praha 4 a městské části Praha 10, a dále sdělením, že z rozhodnutí Úřadu nevyplývá pro povinný subjekt povinnost vydávat opatření směřující k nápravě. Dne 1. prosince 2011 byla účastníkovi řízení doručena stížnost žadatele ze dne 1. prosince 2011 na jeho postup při vyřizování žádosti. Dne 19. prosince 2011 účastník řízení předložil stížnost Ministerstvu vnitra jako nadřízenému orgánu. Ministerstvo vnitra svým rozhodnutím č.j. MV-136890-8/ODK-2011 ze dne 4. ledna 2012 přikázalo účastníkovi řízení, aby žádost v části týkající se zaslání rozhodnutí Úřadu vyřídil, přičemž ostatní části žádosti byly shledány vyřízenými. Účastník řízení dne 19. ledna 2012 vydal

rozhodnutí č.j. S-MHMP 161615/2011, S-MHMP 1108228/2011 a 30262/11 o částečném odmítnutí výše uvedené žádosti. V odůvodnění tohoto rozhodnutí účastníka řízení je uvedeno, že povinný subjekt není oprávněn žadateli, v souladu s § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., poskytnout rozhodnutí Úřadu v plném znění a že by tak postupoval v rozporu se zákonem č. 106/1999 Sb. a s Listinou základních práv a svobod. Žadateli navíc nic nebrání obrátit se s žádostí o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb. na městskou část Praha 4 a městskou část Praha 10, které jsou rovněž podle zákona č. 106/1999 Sb. povinnými subjekty, a mají povinnost poskytnout kopii rozhodnutí Úřadu v části, která se jich týká. Žadatel se může rovněž tak obrátit přímo na Úřad, který předmětné rozhodnutí vydal, a u nějž je věcná působnost v této záležitosti zcela zřejmá.

Dále účastník řízení sdělil, že dne 27. ledna 2012 mu byla doručena stížnost žadatele ze dne 26. ledna 2012 na jeho postup při vyřizování výše uvedené žádosti s tím, že lhůta stanovená nadřízeným správním orgánem již uplynula marně a dokument nebyl účastníkem řízení zaslán ani zveřejněn, a to ani v původní výrazně omezené podobě. Dne 30. ledna 2012 bylo povinnému subjektu doručeno odvolání žadatele ze dne 30. ledna 2012 proti jeho rozhodnutí. Stížnosti i odvolání byly dne 3. února 2012 předány Ministerstvu vnitra spolu s průvodní zprávou a spisovým materiálem. V průvodní zprávě účastník řízení kromě výše uvedeného konstatoval, že stížnost považuje za bezpředmětnou, neboť na základě výše uvedeného rozhodnutí Ministerstva vnitra a ve lhůtě stanovené zákonem č. 106/1999 Sb. vydal povinný subjekt rozhodnutí a samotné zveřejnění či nezveřejnění poskytnuté informace není podle § 16a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. důvodem pro podání stížnosti a dále doplnil, že poskytnutá informace byla povinným subjektem, zveřejněna na jeho internetových stránkách dne 6. prosince 2011, s výjimkou rozhodnutí Úřadu, které bylo zveřejněno na jeho internetových stránkách následně, a to dne 3. února 2012. Dne 22. února 2012 bylo účastníkovi řízení doručeno rozhodnutí Ministerstva vnitra č.j. MV-136890-16/ODK-2011 ze dne 16. února 2012, kterým bylo rozhodnutí účastníka řízení zrušeno a věc vrácena k novému projednání. Dne 7. března 2012 účastník řízení vydal nové rozhodnutí č.j. S-MHMP 161615/2011, S-MHMP 1108228/2011 a 30262/11. Dne 12. března 2012 bylo účastníkovi řízení doručeno odvolání žadatele, kde uvedl, že požadovaný dokument je třeba poskytnout v celém rozsahu, neboť povinný subjekt jej má v tomto rozsahu také sám k dispozici a není zde žádný zákonný důvod pro jakékoliv omezování jeho poskytnutí na základě příslušnosti k podřízeným městským částem. Odvolání bylo předáno účastníkem řízení dne 26. března 2012 Ministerstvu vnitra, spolu s průvodní zprávou a se spisovým materiálem.

K porušení povinnosti podle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. shledanému ve výše uvedeném příkazu, sdělil účastník řízení, že ačkoliv jména, příjmení a tituly osob v souvislosti se zveřejňováním poskytnutých informací na základě povinnosti stanovené 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. účastník řízení anonymizuje, nepovažuje jejich zveřejnění za porušení povinnosti stanovené § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., neboť se podle jeho názoru nejedná o osobní údaje podle 4 písm. a) uvedeného zákona, kde je stanoveno, že osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů; přičemž subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze jej lze přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální

identitu. Podle názoru účastníka řízení je v této souvislosti třeba brát v potaz rozlohu území a počet obyvatel vztahující se k danému subjektu, který je povinný vyřizovat žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., resp. ke správci osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb. V tomto případě se jedná o region hlavního města Prahy, který vzhledem ke svému rozsahu není srovnatelný s ostatními obcemi. Jménem, příjmením a titulem, bez data narození, rodného čísla nebo adresy, resp. bez dalších prvků specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu, se na území povinného subjektu mezi více než 1,2 mil. obyvatel nelze určit subjekt údajů, resp. nelze jej považovat za určený nebo určitelný.

Dále účastník řízení uvedl, že postup při vyřizování výše uvedené žádosti byl opakovaně přezkoumáván nadřízeným orgánem povinného subjektu - Ministerstvem vnitra, které opakovaně zpochybňuje odůvodnění rozhodnutí účastníka řízení o částečném odmítnutí výše uvedené žádosti ohledně anonymizování částí předmětného rozhodnutí Úřadu, týkajících se působnosti městské části Praha 4 a městské části Praha 10, s tím, že rozhodnutí Úřadu by mělo být žadateli poskytnuto v plném znění; tudíž včetně jmen, příjmení a titulů dotčených osob. Účastník řízení tudíž dodatečně zveřejnil rozhodnutí Úřadu na svých internetových stránkách, včetně jmen, příjmení a titulů dotčených osob, což, s odkazem na princip teritoriality používaný při výkladu určitelnosti subjektu údajů, povinný subjekt nepovažuje za závadné, jak výše uvedeno i jak je uvedeno ve Stanovisku č. 2/2004 Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Dále účastník řízení poukázal na nesrovnalost uvedenou v příkazu, že rozhodnutí Úřadu bylo povinným subjektem zveřejněno na jeho internetových stránkách dne 24. listopadu 2011. Účastníkem řízení poskytnutá informace byla zveřejněna na jeho internetových stránkách dne 6. prosince 2011 (tj. ve lhůtě 15 dnů stanovené zákonem č. 106/1999 Sb., neboť požadovaná informace byla žadateli poskytnuta dne 24. listopadu 2011), avšak s výjimkou rozhodnutí Úřadu, které bylo zveřejněno teprve dodatečně, a to dne 3. února 2012. Mj. je možno v této souvislosti i odkázat na druhou stížnost, ve které žadatel uvádí, že lhůta stanovená nadřízeným správním orgánem již uplynula marně - dokument nebyl povinným subjektem zaslán ani zveřejněn, a to ani v původní výrazně omezené podobě. Data uváděná na internetových stránkách povinného subjektu u poskytnutých informací podle zákona č. 106/1999 Sb. totiž nejsou daty zveřejnění těchto informací, ale daty jejich poskytnutí žadatelům. Tudíž ani v tomto případě datum 24. listopadu 2011, uvedené na internetových stránkách účastníka řízení, není datem zveřejnění, ale datem, ve kterém byla požadovaná informace žadateli poskytnuta.

Dále účastník řízení sdělil, že na základě příkazu, doručeného dne 22. března 2012, bylo dne 28. března 2012 rozhodnutí Úřadu upraveno, resp. anonymizováno, nejen v částech týkajících se působnosti městské části Praha 4 a městské části Praha 10, ale též v rozsahu jmen, příjmení a titulů tak, jak je uvedeno v příkazu. Nelze tedy souhlasit s tvrzením, že prostřednictvím rozhodnutí Úřadu byly osobní údaje zpřístupněny po delší dobu tj. dobu několika měsíců. Z výše uvedených důvodů účastník řízení navrhnul zrušení příkazu v plném rozsahu.

K předmětu tohoto řízení lze uvést, že účastník řízení je jako povinný subjekt ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. nepochybně správcem osobních údajů [§ 4 písm. j)

zákona č. 101/2000 Sb.] osob, které je požádaly o poskytnutí informací, resp. všech osobních údajů, které jsou v souvislosti s poskytováním informací podle tohoto zákona zpracovávány. Jako správce osobních údajů je proto povinen dodržovat veškeré povinnosti stanovené zákonem č. 101/2000 Sb. Osobním údajem je přitom podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže jej lze přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu.

Dále lze konstatovat, že dle § 14 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. účastník řízení (jako povinný subjekt ve smyslu tohoto zákona) posoudí žádost o informaci a nerozhodne-li podle jeho § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění. Toto ustanovení však neukládá, resp. neumožňuje povinnému subjektu uvádět v informaci též osobní údaje fyzických osob; v předmětné věci tedy žadatelů o informace, případně dalších osob, s nimiž vyřízení příslušné žádosti souviselo. Současně lze konstatovat, že neexistuje ani žádný další právní předpis, který by povinnému subjektu tento postup umožňoval. Je tedy nutno dojít k závěru, že se na daný postup bude vztahovat obecná úprava zpracování osobních údajů obsažená v zákoně č. 101/2000 Sb. Nemožnost zveřejnění osobních údajů lze přitom vyvodit též z § 8a zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy upravující jejich ochranu, tj. v souladu se zákonem č. 101/2000 Sb., který, jak výše uvedeno, podobný postup neumožňuje.

Správní orgán, stejně jako ve správním řízení čj. SPR-5205/11 vedeném s účastníkem řízení, má za to, že o osobní údaje se jedná i v případech, kdy došlo ke zpracování (v tomto případě zveřejnění) příjmení, případně jména a titulu nebo titulů před jménem anebo za jménem, jsou-li tyto údaje ve svém spojení dostatečně specifické, přičemž tato specifická vyplývá z neobvyklosti příjmení, množství titulů atd., tedy v případech těchto subjektů údajů: ... neboť jsou subjekty údajů alespoň nepřímo určitelné, tzn., že jsou pro určitou skupinu osob na základě zveřejněných informací nepochybně identifikovatelné. Toto přitom platí bez ohledu na počet obyvatel žijících na území účastníka řízení.

Právo na ochranu soukromého a rodinného života je jedním ze základních lidských práv zakotveným v ustanovení čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Cílem ochrany tohoto práva je zamezit jakýmkoli škodlivým zásahům do soukromí osob, ať již ze strany soukromých subjektů nebo veřejné moci. V oblasti ochrany osobních údajů se toto ústavně zakotvené právo promítá mimo jiné i v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., podle něhož je správce povinen přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů.

Správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. se dopustí ten správce, který nepřijme nebo neprovede opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů. K naplnění skutkové podstaty správního deliktu porušením povinnosti podle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. přitom postačí pouze vznik stavu, kdy jsou osobní údaje určitým způsobem ohroženy, přestože

doposud nedošlo nebo ani nedojde k jejich neoprávněnému zpracování. Přitom lze konstatovat, že, dojde-li ke zpřístupnění osobních údajů neoprávněným osobám, resp. jejich neoprávněnému zpracování, znamená to vždy porušení povinnosti stanovené § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb.

Povinnost dle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a této povinnosti odpovídající skutková podstata správního deliktu je formulovaná jako odpovědnost za následek. Dojde-li tedy k následku předvídanému v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. (neoprávněnému přístupu k osobním údajům apod.), což je v této věci nepochybné, znamená to, že se správce osobních údajů dopustil také správního deliktu. Odpovědnost za správní delikt je přitom postavena na objektivní odpovědnosti (tedy bez ohledu na zavinění).

Správní orgán posuzoval jednání účastníka řízení též z hlediska § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.; má přitom za prokázané, že účastník řízení přes jeho shora uvedené jednání nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení povinnosti zabránil. Za skutečnost, která by vyvinila účastníka řízení ve smyslu tohoto ustanovení, pak nelze považovat ani průběh vyřizování žádostí, stížností a odvolání jak účastníkem řízení, tak Ministerstvem vnitra, jako odvolacím orgánem ve věcech zákona č. 106/1999 Sb., neboť tyto skutečnosti nezbavují účastníka řízení jeho povinností správce osobních údajů. Správní orgán však tyto skutečnosti zhodnotil při určování výše sankce (viz níže).

Správní orgán tak považuje za prokázané, že účastník řízení porušil popsáním jednáním povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost přijmout nebo provést opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů.

Při stanovení výše sankce bylo jako k přitěžující okolnosti přihlédnuto ke skutečnosti, že osobní údaje byly prostřednictvím internetu zpřístupněny v podstatě neomezenému okruhu osob, dále správní orgán hodnotil, že účastník řízení je orgánem veřejné moci a jako takový by měl obzvláště důsledně předcházet porušování vlastních právních povinností, a dále skutečnost, že za obdobný správní delikt byla účastníkovi řízení rozhodnutím Úřadu zn. SPR-5205/11-17 ze dne 2. listopadu 2011 již jednou uložena sankce. Za polehčující okolnosti pak správní orgán považuje výše popsané skutečnosti týkající se vyřizování žádosti o zpřístupnění rozhodnutí Úřadu a také dobu, po kterou protizákonné jednání trvalo (cca 8 týdnů). Jako polehčující okolnost je třeba hodnotit i charakter osobních údajů, které byly zveřejněny (pouze informace o tom, že příslušná osoba byla žadatelem podle zákona č. 106/1999 Sb., resp. s ní vyřízení žádosti souviselo), a také zveřejněný rozsah, tj. maximálně tituly, jméno a příjmení. Po souhrnném zhodnocení výše uvedených okolností případu uložil správní orgán sankci při dolní hranici zákonné sazby a současně výši sankce oproti příkazu snížil.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši

paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Praha, 2. května 2012

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností